EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2022.4.13.
SWD(2022) 116 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM

A HATÁSVIZSGÁLATI JELENTÉS VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA

a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmáról

amely a következő dokumentumot kíséri

Javaslat
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az (EU) 2017/1001 és az (EU) 2019/1753 európai parlamenti és tanácsi rendelet és az (EU) 2019/1754 tanácsi határozat módosításáról

{COM(2022) 174 final} - {SEC(2022) 193 final} - {SWD(2022) 114 final} -
{SWD(2022) 115 final}

Vezetői összefoglaló

Hatásvizsgálat a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról

A. A fellépés szükségessége

Miért? Milyen problémát kell megoldani?

A borok, a szeszes italok, az ízesített borok, valamint a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek esetében már biztosított uniós szinten a földrajzi árujelzők különleges vagy *sui generis* oltalma. A kézműves és ipari termékek esetében azonban jelenleg nincs uniós szinten harmonizált vagy egységes oltalmi rendszer a földrajzi árujelzők tekintetében. Tizenhat uniós tagállam rendelkezik földrajzi árujelzőkre vonatkozó nemzeti *sui generis* rendszerekkel, amelyek lefedik a kézműves és az ipari termékeket. Ezek a rendszerek az oltalom, az adminisztráció és a díjak tekintetében eltérnek egymástól, és nem nyújtanak védelmet az előállítóknak az ország területén kívül. Más tagállamok nem rendelkeznek nemzeti szinten a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmára vonatkozó rendszerrel, és fogyasztóvédelmi jogszabályok vagy védjegyek használatát írják elő. Ha a kézműves és ipari termékek előállítói az egész Unióra kiterjedő oltalmat szeretnének szerezni, ezt az egyes tagállamokban csak külön-külön tehetik meg, a nemzeti szinten rendelkezésre álló lehetőségeknek megfelelően. Ez a helyzet visszatarthatja az EU-ban a hagyományos kézműiparba történő beruházásokat, ami növeli a költségeket és a jogbizonytalanságot az előállítók számára.

A kézműves és ipari termékek uniós szintű oltalmának hiánya azonban nem csupán belügy. 2019 novemberében az EU csatlakozott a Lisszaboni Megállapodás eredetmegjelölésekről és földrajzi jelzésekről szóló genfi szövegéhez, amely a Szellemi Tulajdon Világszervezete által igazgatott szerződés. A Genfi Szöveg lehetőséget kínál a földrajzi árujelzők oltalmának megszerzésére, függetlenül azon áruk jellegétől, amelyekre az árujelzők vonatkoznak, ideértve a kézműves és ipari termékeket is. Bár az EU-nak teljesítenie kell a Genfi Szöveg szerinti nemzetközi kötelezettségeit, és uniós szintű oltalmi rendszert kell létrehoznia a kézműves és ipari termékek számára, maradt még mozgástér arra vonatkozóan, hogy ezt hogyan lehet a lehető legköltséghatékonyabb módon megvalósítani.

„Az EU innovációs lehetőségeinek maximális kiaknázása – A szellemi tulajdonra vonatkozó cselekvési terv az EU helyreállításának és rezilienciájának támogatása érdekében” című, 2020. november 25-i közleményében (COM(2020) 760 final) a Bizottság bejelentette, hogy mérlegelni fogja a nem mezőgazdasági termékekre vonatkozó földrajzi árujelzők uniós szintű oltalmának megvalósíthatóságát.

A kezdeményezés célja különösen két fő probléma kezelése. Az első probléma a földrajzi árujelzővel ellátott kézműves és ipari termékek nemzetközi oltalmának korlátaihoz kapcsolódik. Uniós szintű oltalom hiányában az EU nem tudja biztosítani a harmadik országokban az EU-ból származó kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmát a lisszaboni/genfi módszer alkalmazásával, először is azért, mert nem lehetséges az uniós lajstromozás. Az EU-nak meg kell tagadnia a harmadik országokból származó kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmát is, mivel uniós szinten nem áll rendelkezésre ilyen oltalom. Ezen túlmenően az EU nem biztosíthat oltalmat kétoldalú kereskedelmi megállapodások révén a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőire vonatkozóan azáltal, hogy a kézműves és ipari termékekre vonatkozó földrajzi árujelzőket felveszi az ilyen megállapodások által oltalomban részesítendő földrajzi árujelzők jegyzékébe. A második probléma a kézműves és ipari termékek európai előállítóinak elszalasztott lehetőségeivel kapcsolatos. Az EU-ban rendelkezésre álló oltalmi módszerek összetett jellege miatt (európai uniós védjegy, európai uniós együttes védjegy, adott esetben földrajzi árujelzőhöz kapcsolódó nemzeti jog, nemzeti együttes védjegy, adott esetben nemzeti tanúsító védjegy,) az

előállítók nehezen tudnak eligazodni az oltalom megszerzése és érvényesítése terén. A különböző oltalmi módszerek közötti eltérések miatt az oltalom megszerzése bonyolult és költséges, és ebből kifolyólag a kézműves és ipari termékeket előállító kisvállalkozások tipikus klaszterei számára kivitelezhetetlen. Emellett a nemzeti kezdeményezések sokfélesége és különbségei jogbizonytalanságot eredményeznek az előállítók számára, megtéveszthetik a fogyasztókat, gyengíthetik az Unión belüli kereskedelmet, és utat nyithatnak a földrajzi árujelzőkkel kapcsolatos offline és online jogsértések előtt.

Mi e kezdeményezés várható eredménye?

A kezdeményezés általános célja, hogy lehetővé tegye az EU számára a Lisszaboni Megállapodás genfi szövege szerinti kötelezettségeinek hatékony teljesítését, és maximalizálja az EU lisszaboni rendszerhez való csatlakozásából és a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokból származó, az uniós előállítóknál jelentkező előnyöket. Célja továbbá, hogy az oltalomra vonatkozó hatékony és harmonizált szabályozási keret létrehozásával megteremtse a meghatározott földrajzi helyhez kötődő kézműves és ipari termékek működőképes belső piacát.

Az egyedi célkitűzések oly módon kerültek meghatározásra, hogy lehetővé tegyék annak értékelését, hogy miként lehet a leghatékonyabb és legeredményesebb módon teljesíteni a Genfi Szöveg szerinti kötelezettségeket. Az új rendszernek különösen a következőket kell biztosítania: i. kérelmezőbarát és megfizethető lajstromozási rendszer; ii. hatékony és megfizethető ellenőrzési és érvényesítési rendszer; és iii. a hatóságok alacsony költségei.

Milyen többletértéket képvisel az uniós szintű fellépés?

Az egységes szabályozás hiányának problémája lényegében uniós szinten megoldódna. Egy uniós kezdeményezés egyenlő oltalmi feltételeket biztosíthatna valamennyi tagállamban, ezáltal jogbiztonságot teremtve és ösztönözve a meghatározott földrajzi helyhez kötődő kézműves és ipari termékekbe való beruházást. Összehasonlításképpen a nemzeti kezdeményezések sokfélesége és eltérései jogbizonytalanságot eredményeznek az oltalmat kereső előállítók számára, megtéveszthetik a fogyasztókat, akadályozzák az Unión belüli kereskedelmet, és lehetővé teszik az egyenlőtlen versenyt a különleges, adott földrajzi helyhez kötődő minőségű termékek forgalmazása terén.

Az uniós szintű megközelítés azt is lehetővé tenné, hogy az EU teljeskörűen kihasználja az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések nemzetközi rendszere (a lisszaboni rendszer) által kínált lehetőségeket. A nemzeti oltalmi rendszerek önmagukban nem tudják elérni ezt a célt, mivel ebben a korlátozott keretben csak a Lisszaboni Megállapodásban részes tagállamok tarthatnak fenn lajstromokat és nyújthatnak be új kérelmeket.

B. Megoldások

Milyen jogalkotási és nem jogalkotási szakpolitikai alternatívák merültek fel?
Van-e előnyben részesített megoldás? Miért?

- **Alapforgatókönyv – Nincs változás:** A jelenlegi széttagolt uniós szabályozási keret és a nemzetközi szinten elismert oltalom hiánya.
- **1. szakpolitikai alternatíva – A mezőgazdasági termékekre vonatkozó földrajziárujelző-oltalmi rendszer kiterjesztése a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőire:** Ennek az alternatívának az értelmében a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmi rendszerét a mezőgazdasági termékekre és élelmiszerekre vonatkozó földrajzi árujelzők oltalmának meglévő rendszerébe integrálnák. A mezőgazdasági földrajzi árujelzők rendszereinek javasolt felülvizsgálata keretében a tagállamok továbbra is előzetes vizsgálati eljárást végeznének nemzeti szinten. Uniós szinten a földrajzi árujelzők rendszerének felülvizsgálata felhatalmazná a Bizottságot arra, hogy kiszervezze a kérelmek és a felszólalások ellenőrzését egy ügynökséghez (valószínűleg az EUIPO-hoz). Ennek az alternatívának az értelmében az agrár-élelmiszeripari ágazatban folyamatban lévő felülvizsgálat harmonizálná a jelenlegi

nyomonkövetési és végrehajtási rendszert, és kiterjesztené azt a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőire is.

- **2. szakpolitikai alternatíva – A földrajzi árujelzők *sui generis* oltalmát létrehozó önálló uniós szabályozás:** Ez az alternatíva egy olyan uniós rendelet elfogadását jelentené, amely a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek *sui generis* oltalmi rendszerét hozná létre. Ez a mezőgazdasági termékekre vonatkozó földrajzi árujelzők jelenlegi rendszerére épülne, de az 1. szakpolitikai alternatíván túlmutató mértékben igazítaná azt a kézműves és ipari termékekhez. A kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőit valamennyi uniós tagállamban uniós megjelölés védené. Ennek az alternatívának az értelmében a következő alopciók jöhetnek szóba:
  - **2.1. Területi kapcsolat: 2.1.A.** *OEM:* Az OEM szerinti oltalom esetében a termék minősége vagy jellemzői alapvetően vagy kizárólag a származási hely sajátos földrajzi környezetéhez kapcsolódnak; és a termelés, a feldolgozás vagy az előállítás valamennyi szakaszát a meghatározott földrajzi területen kell végezni. **2.1.B.** *OFJ:* Az OFJ szerinti oltalom esetében a kézműves, illetve ipari termék valamely tulajdonsága, hírneve vagy más jellemzője alapvetően földrajzi eredetének tulajdonítható; termelésének, feldolgozásának vagy előállításának legalább egy szakasza a meghatározott földrajzi területen történik.
  - **2.2. A nemzeti hatóságok bevonása a lajstromozási eljárásba: 2.2.A.** *Kétlépcsős rendszer:* Az első szakasz a tagállamok szintjén valósulna meg, ahol a nemzeti vagy helyi hatóságok játsszák az első szerepet a helyi előállítók által elfogadott termékleírások és földrajzi árujelzők iránti kérelmek vizsgálata tekintetében. A második szakasz uniós szinten valósulna meg, és egy uniós szerv döntene a lajstromozásról, amely során nem számítanának fel díjat. **2.2.B.** *Egylépcsős rendszer:* A nemzeti hatóságok nem vennének részt a vizsgálatban és a lajstromozásban, és a helyi előállítók közvetlenül az uniós szinten kérelmeznék földrajzi árujelzőik lajstromozását.
  - **2.3. Az uniós és nemzetközi szintű lajstromozásért felelős uniós szervezet: 2.3.A.** Az *Európai Bizottság* felelne a lajstromozás uniós szintű szakaszáért, és a WIPO Lisszaboni Megállapodásának Genfi Szövege értelmében illetékes hatóságként is eljárna. **2.3.B.** A *szellemi tulajdonnal foglalkozó szakügynökség, az EUIPO* lenne felelős az uniós szintű lajstromozásért, és a Genfi Szöveg értelmében illetékes hatóságként is működne.
  - **2.4. Ellenőrzés és végrehajtás**: **2.4.A**. *A mezőgazdasági földrajzi árujelzők rendszereire alkalmazandó ellenőrzési és végrehajtási modell átvétele* (lásd az 1. szakpolitikai alternatívát). **2.4.B.** *Egyszerűsített ellenőrzés erős végrehajtási modellel:* ez az alopció a következőket tartalmazná: az öntanúsítás bevezetésének lehetőségét; a nemzeti hatóságok (vagy felhatalmazott tanúsító szervek) által végzett véletlenszerű ellenőrzéseket, valamint visszatartó erejű bírságolási rendszert; a nemzeti hatóságok jelentéstételi kötelezettségeinek észszerűsítését; továbbá a mezőgazdasági földrajzi árujelzők jelenleg felülvizsgálat alatt álló rendszerének végrehajtási rendszerét, amely a földrajzi árujelzőkkel való online visszaélések elleni küzdelem érdekében egy, a doménnevekkel kapcsolatos figyelmeztető rendszert is magában foglalna.
  - **2.5. Az uniós és a nemzeti jogcímek és rendszerek párhuzamos használata**: **2.5.A.** A kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőit egy olyan *uniós jogcím védené, amely felváltaná a földrajzi árujelzők meglévő nemzeti rendszereit,* és magában foglalná a nemzeti földrajzi árujelzőkhöz kapcsolódó jogcímeket is. **2.5.B**. *A kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőire vonatkozó uniós jogcím bevezetése a földrajzi árujelzőkre vonatkozó nemzeti kérelmek párhuzamos rendszerének fenntartása mellett*.
- **3. szakpolitikai alternatíva – A védjegyek reformja:** Ennek az alternatívának az

értelmében megreformálnák a védjegyek uniós rendszerét, nevezetesen az európai uniós védjegyrendeletet annak érdekében, hogy a kézműves és ipari termékek előállítói számára lehetővé váljon egy földrajzi régióhoz kapcsolódó bizonyos minőséget biztosító elnevezés uniós szintű lajstromozásának kérelmezése. Ez az alternatíva alapulhat az európai uniós együttes védjegy, illetve az európai uniós tanúsító védjegy reformján. Az uniós tanúsítás tekintetében a 3. alternatíva értelmében meg kellene szüntetni a földrajzi származás igazolásának jelenlegi tilalmát. Az európai uniós együttes védjegy tekintetében a 3. alternatíva értelmében be kellene vezetni az együttes védjegyhez fűződő „minőség–földrajzi származás" igazolási funkciót. Ezenkívül mind az európai uniós együttes védjegyet, mind az európai uniós tanúsító védjegyet ki kellene igazítani annak érdekében, hogy megfeleljenek a Genfi Szövegnek az oltalom hatályára vonatkozó rendelkezéseiben foglalt követelményeknek.

A vizsgálat korai szakaszában elvetett alternatívák:

- **Ajánlás**: Ez az alternatíva egy uniós szintű ajánlás elfogadását jelentené, amely arra ösztönözné a tagállamokat, hogy hozzanak létre nemzeti oltalmi rendszereket annak érdekében, hogy igazolják az egyedi termékminőségek és a kézműves és ipari termékek származása közötti kapcsolatot.
- **A nemzeti jogszabályok közelítése**: Ez az alternatíva egy uniós irányelv elfogadását jelentené a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmára vonatkozó nemzeti jogszabályok közelítése érdekében. Az EU egy irányelv révén kötelezettségeket állapítana meg a földrajzi árujelzők oltalmára vonatkozó konkrét célkitűzések elérésére, például az oltalom időtartamára és hatályára, a területi kapcsolatra és az eljárási szempontokra vonatkozóan. Az előállítók nemzeti szinten lajstromozott nemzeti földrajzi árujelzőket szerezhetnének. Nem jönne létre uniós földrajzi árujelzőhöz kapcsolódó jogcím.

Az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva **a 2. szakpolitikai alternatíva: az önálló uniós szabályozás.** Az előnyben részesített opciócsomag a **2.1.B., 2.2.A., 2.3.B., 2.4.B. és 2.5.A.** alopciók kombinációja.

A **2.1.B.** alopció előnyben részesítését az indokolja, hogy a kézműves és ipari termékek esetében az adott földrajzi területtel való kapcsolat elsősorban a termék történetén, valamint a sajátos hagyományos know-how-n és előállítási módszereken alapul, nem pedig a földrajzi környezet olyan elemeivel való kapcsolaton, mint a talaj vagy az időjárási viszonyok. A legtöbb kézműves és ipari termék tehát nem részesülhet oltalomban az utóbbi kapcsolat alapján, oltalom alatt álló eredetmegjelölés révén. Ezért az OFJ-rendszer jobban megfelel a földrajzi árujelzővel ellátott kézműves és ipari termékek jellemzőinek.

A **2.2.A.** alopció választását az indokolja, hogy a nemzeti hatóságok bevonása az első szakaszba lehetővé tenné a termékleírások értékeléséhez szükséges helyi és regionális szakértelem igénybevételét. A helyi mikrovállalkozások és kézműves előállítók számára is könnyebb lenne, ha saját nyelvükön kommunikálnának, egy általuk ismert közigazgatási szervvel lépnének kapcsolatba, és megkapnának bármilyen más szükséges iránymutatást és támogatást.

A **2.3.B.** alopció mellett az szól, hogy az EUIPO az EU szellemi tulajdonnal foglalkozó szaküggynöksége, amely igazolt tapasztalattal rendelkezik más szellemitulajdon-jogok uniós szintű bejegyzésének kezelésében. Az EUIPO fejlett informatikai eszközökkel rendelkezik, amelyeket a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőihez kapcsolódó új jog támogatására is ki lehetne terjeszteni. Az EUIPO a tagállamok szellemi tulajdoni hivatalaival való együttműködés során támaszkodhat meglévő szakértelmére és hálózatára is. Az EUIPO fellebbviteli szervének (fellebbezési tanács) igénybevételével további hatékonyságnövekedés érhető el. Végül ami az illetékes hatóságnak a lisszaboni rendszerben betöltött szerepét illeti, az EUIPO jelenleg a WIPO által kezelt két másik nemzetközi lajstromozási rendszer tekintetében már rendelkezik ugyanilyen kapacitással, és ezekre az intézményi ismeretekre is támaszkodhat.

A **2.4.B.** alopció előnyben részesítését az indokolja, hogy olyan ellenőrzési rendszert hozna létre, amely igazodna a földrajzi árujelzővel ellátott kézműves és ipari termékek nagyon sokszínű és kis piacához. A saját nyilatkozat megfizethető lehetőségnek tekinthető a mikrovállalkozások és a kézműves önfoglalkoztatók számára. Ez kiegészülne a hatóságok által véletlenszerűen, hivatalból végzett ellenőrzések rendszerével és a meg nem felelés esetén kiszabott magas bírságokkal, amelyek célja az előállítók esetleges csalárd magatartásának megakadályozása. A végrehajtást egyrészt a földrajzi árujelzővel ellátott kézműves és ipari tranzittermékek ellenőrzésének kiterjesztésével, másrészt pedig a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőit érintő visszaélésszerű doménnév-bejegyzések kezelésére szolgáló figyelmeztető rendszer bevezetésével erősítenék meg. A nemzeti hatóságoknak a Bizottság felé történő jelentéstételre vonatkozó kötelezettsége arányos lenne.

A **2.5.A.** alopció választását az indokolja, hogy a meghatározott földrajzi helyhez kötődő kézműves és ipari termékek oltalmára vonatkozó jelenlegi heterogén szabályozási megközelítés miatt a párhuzamos használat a tagállamok rendkívül eltérő nemzeti jogszabályainak harmonizációját vonná maga után. A harmonizáció aránytalan mértékű szabályozási és adminisztratív terhet jelenthet, és folyamatos beruházásokat tehet szükségessé a nemzeti oltalmi rendszerek közötti konvergencia fenntartása érdekében. A nemzeti földrajzi árujelzők uniós kerettel való felváltásának előnye, hogy a belső piac egészében egyedi keretszabályozást hoz létre, jogbiztonságot teremt, valamint kiszámítható és viszonylag alacsony költségeket ró az előállítókra. Ezen túlmenően egy uniós keret az egységesebb megközelítés révén lehetővé teszi a földrajzi árujelzők fejlődését.

Ki melyik alternatívát támogatja?

A földrajzi árujelzővel ellátott kézműves és ipari termékek előállítói, az Európai Parlament, a Régiók Európai Bizottsága, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, kilenc tagállam (minősített többség) és a tudományos körök határozottan támogatják a földrajzi árujelzők *sui generis* rendszerének a 2. alternatíva keretében történő létrehozását, beleértve az alopciók előnyben részesített kombinációjának támogatását is.

Négy tagállam támogatja a *status quo* fenntartásának alapforgatókönyvét, és azon a véleményen van, hogy a védjegyoltalom megfelelő eszközöket biztosít, amelyekre támaszkodni lehet.

C. Az előnyben részesített alternatíva hatásai

Melyek az előnyben részesített alternatíva (ha nincs ilyen, akkor a főbb alternatívák) előnyei?

Az előállítók esetében: Minden uniós előállító uniós szintű földrajzi árujelzői oltalomban részesíttetheti kézműves, illetve ipari termékeit. Ez az oltalom együttműködésre ösztönzi az előállítókat, megerősíti a helyi kínálatot, réspiacokat hoz létre, és előmozdítja az előállítók helyi hatóságokkal folytatott együttműködését. A mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzőinek rendszeréhez hasonlóan az előállítók az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőket logóval is reklámozhatják a termék jelölésén. Nemzetközi szinten az előnyben részesített alternatíva lehetővé teszi az uniós előállítók számára, hogy nemzetközi oltalmat kérjenek a Genfi Szöveg más részes feleinél elérhető kézműves és ipari termékeik tekintetében, és lehetővé teszi a Genfi Szövegben részes harmadik országok vagy szervezetek számára, hogy az EU teljes területén megszerezzék a földrajziárujelző-oltalmat kézműves és ipari termékeik tekintetében. Emellett az EU által kötött kétoldalú kereskedelmi megállapodásokban szereplő, a földrajzi árujelzőkre vonatkozó szigorú rendelkezések révén fokozott oltalmat biztosít a kézműves és ipari termékek európai uniós előállítóinak a harmadik piacokon, például Kínában, Oroszországban vagy Indiában.

A fogyasztók esetében: A fogyasztók, akik gyakran hajlandók felárat fizetni az oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel ellátott termékekért, jobb tájékoztatást kapnak.

A nyilvánosság esetében: Az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva a szélesebb

nyilvánosság érdekében oltalmazza a meghatározott földrajzi helyhez kötődő termékeket, a lehető legjobban kihasználva a helyi szakértelmet és örökséget, és előmozdítva az olyan tevékenységeket, mint az idegenforgalom, különösen a vidéki vagy a kevésbé fejlett régiókban (ami különösen fontos a Covid19 utáni időszakban).

Az EU mint globális politikai szereplő esetében: Az előnyben részesített alternatíva hozzájárul az EU által a nemzetközi színtéren a földrajzi árujelzők *sui generis* rendszerének előmozdításában betöltött vezető szerep megőrzéséhez, valamint az összes földrajzi árujelzővel ellátott termék lehető legmagasabb szintű oltalmának biztosításához.

Milyen költségekkel jár az előnyben részesített alternatíva (ha nincs ilyen, akkor milyen költségekkel járnak a főbb alternatívák)?

Egy uniós szervnek kell majd irányítania a földrajzi árujelzők lajstromozási rendszerének alaptevékenységét a kézműves és ipari termékek esetében, és meg kell szereznie azokat az operatív tapasztalatokat és speciális készségeket, amelyek jelenleg hiányoznak a területen.
A tagállamoknak ugyancsak létre kell hozniuk egy keretet. Még ha a tapasztalatok azt mutatják is, hogy a mezőgazdaság területén ez a teher könnyű lehet, egy teljes mértékben magán-állami ellenőrzési és érvényesítési rendszer természeténél fogva kevésbé költséges a hatóságok számára. Végezetül az a lehetőség, hogy az előállítók idővel – például a földrajzi árujelzőre való jogosultság megadása után – maguk is nyilatkozhatnak a megfelelésről, szintén csökkentheti a költségeket.
Az alábbiakban bemutatunk egy becslést a valamely földrajzi árujelző esetében felmerülő éves költségek euróban kifejezett összegére vonatkozóan:

Intézkedés	**Előállítói csoport**	**Hatóságok**		**Összesen**
		Nemzeti	**Uniós**	
Lajstromozás*	15 000	7 500	17 000	39 500
Igazolás/ellenőrzés*	5 700	100	0	5 800
Végrehajtás és irányítás**	3 000	3 900	0	6 900
Összesen	23 700	11 500	17 000	52 200

** egyszeri költség; ** ismétlődő költség*
Forrás: Saját számítások a VVA & AND International elemzése alapján (2021)

Hogyan érinti a fellépés a vállalkozásokat, köztük a kis- és középvállalkozásokat és a mikrovállalkozásokat?

Lásd az előállítókra vonatkozó fenti előnyöket.

Jelentős lesz-e a tagállamok költségvetésére és közigazgatására gyakorolt hatás?

A tagállamok hatóságai (nemzeti szellemi tulajdoni hivatalok vagy egyéb szervezeti egységek) a lajstromozási eljárás nemzeti szakaszának átvételéhez szükséges adminisztratív infrastruktúra létrehozása következtében arányos végrehajtási költségekkel fognak szembesülni. Jelenleg ez 1 teljes munkaidős egyenértékre vagy két elbíráló részidős foglalkoztatására becsülhető.

Lesznek-e egyéb jelentős hatások?

Nincsenek más várható jelentős hatások.

D. További lépések

Mikor kerül sor a szakpolitikai fellépés felülvizsgálatára?

Az előnyben részesített alternatíva hatálybalépését követően a Bizottság nyomon követi annak végrehajtását, hogy értékelje hatékonyságát. A kezdeményezés akkor tekinthető sikeresnek, ha vonzó a helyi közösségek számára, és alkalmazzák azt, továbbá ha javítja a földrajzi árujelzővel ellátott termékeket előállítók helyzetét, valamint helyi továbbgyűrűző hatásokat idéz elő azáltal, hogy hozzájárul a jólét általános növekedéséhez, a foglalkoztatásnak – különösen a nők foglalkoztatásának – és a demográfiai körülményeknek a javulásához, valamint a fenntartható turizmus fejlődéséhez.